

122

S. Clarissime Vir, Dñe & frater in Christo Venerande, accepimus
litteras tuas, ex quibus magno cum dolore nostro intelleximus, Eccle-
siarum Vobis vicinarum afflictum valde esse statum, de quo etiam
iam antè fando gaudueramus, atq; ideo officij nostri memores,
primarios in repub. nostra viros, ^{privatos} quosvis umq; oblata occasio fuit, ro-
gaueramus, ut pro ea pietate, quam singuli Deo & proximis debe-
mus, consilia conferrent ac deliberarent, quo pacto misellis Christi omi-
nibus, immani lyporum laniena expositis, succurri de p̄xoda dñia
ab illis averti queat. Ceterum, qui tunc est pro gloria Dei singula-
ris zelus, & pro salute Ecclesie plus quam paterna cura & solici-
tudo, ea, qua recens in epistola tua usus es, cohortatione, novum
nobis caleas addidisti ad suscipiendam causam apud amplissimum
magistratum nostrum actionem. Præditimus, quod voluisti, & sum-
mo quidem studio, diligentiaq; & fide, qua debemus, maxima.
Respondit vero nobis amplissimus magistratus, se de Thononien-
sium, atq; aliorum in illa Vicinia habitantium, afflictionibus iam
antè cognovisse, ipsæq; commotum certò ac firmiter decrevisse, fi-
nitis proximis hisce feriis, salutare, quantum in se sit, isti malo
remedium adhibere, bona spe fretum, conatus suos, Deo benedi-
cente, minimè irritos futuros: nobis hoc planè persuatum esse
debere, maxime rem istam cordi sibi esse & fore, nec quicq;
ab se prætermisum iri, quo libertas consuetudinum afflictis
fratribus obtineri & conservari posse videatur. Hac com-
muni Symmytharum meorum & collegarum nomine tibi signifi-
care debui ac volui. Nunc hoc privatim addo. Amicus qui-
dam & popularis meus nuper Argentina ad me scripsit, se spi-
ritu non ita pridem in quendam Huberianæ factionis homi-
nem incidisse, deq; religionis negotio, ac præsertim de ea, q
nobis cum Huberis est contraversia, cum illo colloqui cepisse, qui
in progressu sermonis contra doctrinam nostram de presentantia
sanctorum hoc obiecit argumentum. Dicitur Paulus 1. Cor. 6

scribit, scortatores tollere membra Christi, hoc est propria cor-
pora, eaque facere membra meretricis. Samson, quem idem
Paulus Hebr. II. in catalogum fidelium refert, scortis aggluti-
natus fuisse in historia Iudicum narratur. Ergo in illo sta-
tu existens aut fidem (quam quoad habemus & retinemus,
membra Christi sumus & manemus) amisit, aut simul &
eodem tempore membrum scorti, immo unum corpus cum
scorto, & membrum Christi fuit. At hoc statuisse non
tantum absurdum, sed etiam impium ac blasphemum fue-
rit: immo ἀδύνατον esse, ex modo citato Pauli loco 1. Cor.
6. v. 15. satis liquet, ubi ita loquitur Apostolus, ut osten-
dat, separationem à Christo fieri oportere illorum, qui
scortis se coniungunt: videtur enim Voce ἀγασθε. Ergo
illud statuitur necesse est, nempe quod Samson fami-
liar dum scortis adhæsit, fide caruit. Conuicti
enim ritè ista possunt: Quicumque credit, est membrum
Christi. Ergo quicumque non est membrum Christi, non
credit. Unde sic porro colligitur: Scortatores non sunt
membra Christi, sed meretricis. Ergo non credunt, ac
proinde nec Samson, dum scortaretur, credidit. De Da-
uide & alijs idem est indicium. Respondi amico illi
meo, rogatus ab eodem, pro ingenij mei modulo, necdum an
solutionem mea ad istum per scripta accipientem, intellexi.

Te autem vehementer, reuerende Vir, oratum volo, si tibi mo-
lestum non est, ut quo pacto modum istum secundum censes,
per litteras mihi significes. Bene & feliciter vale, Deum
opt. max. ut omnis senectutis tibi leue & inuicem saluar, ex
animo precor. Salutem dico D. Paludis amico meo singu-

lari, C.D.D. Faio quoq3 & Lignarido. Data raphim Berna^{123.} 12. cl.
Jan. 97. T. R. D.

Observantissimus
Petrus Hübntrus
omnesq3 in mini:
Strio Ecclesia
Btrntusig.

Notam quibus duntaxat
p[ro]hibet

Reliqua

superbia arrogantia
avaritia ambitione
luxuria iracundia
invidia exultatio autem
gula laetitia
ira caligatio
arbitria iurgitia et prava.

Clarissimo & Reverendo Viri,
Dno Theodoro Beza. facta
Genevensis fidei homo pa.
Sorj, Dno et amico
honorando.

Genevam